

Klub Przyrodników

ul. 1 Maja 22, 66-200-Świebodzin
Konto: BZ WBK SA o/Świebodzin nr 28 1090 1593 0000 0001 0243 0645
tel./fax 068 3828236, e-mail: kp@kp.org.pl, <http://www.kp.org.pl>

Świebodzin, 14 lutego 2015 r.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Szczecinie

dotyczy: PZO Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB320015
sprawę prowadzi: Paweł Pawlaczyk pawel.pawlaczyk@kp.org.pl

W związku z konsultacjami społecznymi planu zadań ochronnych dla obszaru Natura 2000 Ostoja Witnicko-Dębniańska PLB 320015, przedkładam następujące uwagi i wnioski:

1. Dobrze i wnikliwie opracowano zagrożenia. Wszystkie wskazane zagrożenia niewątpliwie są istotne w obszarze. Drobne uwagi do tego elementu:
 - a) Zjawiska naturalne (np. zdarzające się niekiedy upadki gniazd ptasich) w zasadzie nie powinny być wskazywane jako zagrożenia. Ich ujmowanie wśród zagrożeń celowe jest tylko gdy:
 - populacja przedmiotu ochrony jest aktualnie, wskutek działania innych czynników ograniczających, tak mała, że każde takie, nawet przypadkowe zdarzenie jest istotną stratą stwarzająca ryzyko przetrwania populacji; wówczas jednak celem ochrony musi być znaczne zwiększenie populacji,
 - prawdopodobieństwo takich zdarzeń jest sztucznie podwyższone przez jakiś czynnik antropogeniczny; wówczas jednak to ten czynnik powinien być przede wszystkim wskazany jako zagrożenie.
 - b) Stan żerowisk bociana czarnego może być pogarszany nie tylko przez długotrwałe, kompleksowe i nasilone melioracje, ale także przez prace utrzymaniowe istniejących urządzeń melioracyjnych, prowadzące do długotrwałego utrzymywania się przesuszenia siedlisk bagiennych. Podobnie, bagienne siedliska żurawia mogą być osuszane nie tylko w wyniku melioracji, ale także w wyniku prac utrzymaniowych – np. odtwarzania, odmulania i udroźniania istniejących rowów. To samo dotyczy też innych gatunków zależnych od terenów bagiennych.
 - c) Dla puchacza nie jest i nie będzie możliwa pełna znajomość stanowisk lęgowych, wyszukanie gniazda tego gatunku jest bowiem trudne (i stwarzające ryzyko dla lęgu), a co najwyżej można stwierdzić obszary regularnego przebywania w okresie lęgowym. O ile dla tego gatunku nie będzie się wstrzymywać w okresie lęgowym prac w rejonach regularnego stwierdzania (także bez znalezienia gniazda i formalnego wyznaczenia strefy), to zagrożenie wycinką lasu należy traktować jako istniejące, a nie tylko potencjalne.
2. Dla gatunków gniazdujących na starych drzewach, cel „utrzymanie dostępności drzewostanów lęgowych” należałoby skonkretyzować poprzez wskazanie, jaka minimalna

powierzchnia drzewostanów np. >100-letnich powinna być utrzymana w skali obszaru. Tak skonkretyzowany cel może później służyć do oceny oddziaływania planów urządzenia lasu na środowisko.

3. Dla gatunków zależnych od siedlisk bagiennych, należy wyraźniej wskazać, że utrzymanie jakości siedlisk żerowiskowych i legowiskowych ma nastąpić w szczególności poprzez utrzymanie bagiennego charakteru terenów obecnie zabagnionych.
4. Jak należy rozumieć „zintensyfikowanie” redukcji liczebności inwazyjnych gatunków drapieżników? Aby działanie było możliwe do monitorowania i weryfikowania, należy określić konkretnie, jaka ma być osiągnięta intensywność redukcji, lub do jakich zagęszczeń należy zredukować populacje.
5. Celem ochrony starych drzew jako siedlisk ptaków, konieczne jest pozostawianie 5% biogrup także w rębni częściowej (szczególnie ważne dla bociana czarnego, który często gniazduje na bukach) oraz w rębni gniazdowo-zupełnej. Niezrozumiałe jest zapis o „pozostawianiu w rębniach złożonych *w miarę możliwości* grup kęp lub pojedynczych drzew” – taka możliwość przecież istnieje zawsze!
6. Strefy ekotonowe pozostawiane przy ciekach (nie tylko rzekach!) i jeziorach nie powinny być użytkowane cięciami zupełnymi (niewłaściwy jest tu termin ‘rębniami zupełnymi!’ chodzi tu przecież także o cięcie zupełne w rębni gniazdowo-zupełnej wykonywane zwykle jednocześnie na ok. 70% pow. manipulacyjnej!), ale także nie powinny być użytkowane cięciami częściowymi i gniazdowymi; można dopuścić w nich użytkowanie przerębnowe. Powinny mieć szerokość min. 2, a nie 1-2 wysokości drzewostanu.
7. Dla puchacza strefy ochronne należy tworzyć w przypadku zlokalizowania rewirów lęgowych, także bez znalezienia samego gniazda. Uporczywe poszukiwanie gniazda w rewirze lęgowym może być szkodliwe dla lęgu tego gatunku.
8. Aby stwierdzić ewentualny negatywny wpływ spływów kajakowych na gągoły, konieczne są obserwacje zachowań ptaków i ich interakcji z kajakarzami (czy obecność kajakarzy wywołuje próby odwodzenia przez samice i pozostawianie piskląt). Nie da się tego ocenić na podstawie oceny natężenia spływów kajakowych, tym bardziej na podstawie danych uzyskanych z ośrodków wypożyczalni kajaków.
Działania minimalizujące, jakie należy podjąć w przypadku stwierdzenia negatywnego wpływu, powinny być wskazane jako działanie ochronne.
9. Niezrozumiałe jest wskazanie do zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego „dodać zapis o przebiegu planowanej trasy gazociągu przez strefy ochrony całorocznej i ochrony okresowej bielika, zlokalizowanych w okolicach jeziora Ostrowieckiego i jeziora Kukadło”. W jaki sposób umieszczenie takiej informacji miałoby się przyczynić do poprawy stanu ochrony bielika? Wskazaniem powinna być zmiana proponowanej w planie trasy gazociągu na taką, która nie przechodzi przez strefę.

Uważamy za słuszne pozostałe wskazania do studiów i planów, podkreślając że w tym PZO opracowano je wnikliwie.

z poważaniem